

mindre tilfældige, rettidige løsninger, er udarbejdelse af fredningsplaner — i nøje samarbejde med byplanmyndigheder, byudviklingsorganer, vejmyndighederne m. fl.

Man har for forskellige områder opnået gode foreløbige resultater ad denne vej, og disse bestræbelser bør kunne udvikles ved et rationelt samarbejde mellem alle interesserede myndigheder og institutioner.

De nugældende bestemmelser om fredningsplaner forekommer efter de indvundne erfaringer mindre hensigtsmæssige.

Det initiativ til udarbejdelse af fredningsplaner, som ved § 31, stk. 1, er pålagt overfredningsnævnet, synes principielt mindre vel stemmende med dette nævns stilling som godkendende myndighed, jfr. paragraffens stk. 2.

Dette initiativ foreslås derfor henlagt til statsministeriet.

Med hensyn til behandlingen af byggeandragender o. l. bør der af hensyn til ansøgerne tilvejebringes en enklere og hurtigere forretningsgang end den gældende, hvorefter afgørelser træffes af overfredningsnævnet efter indhentede erklæringer fra vedkommende fredningsnævn og andre i planerne interesserede.

Da de særligt interesserede organer tænkes repræsenterede i de foreslåede udvalg, foreslås afgørelserne af byggespørgsmål o. l. umiddelbart overladt til udvalgene, dog således at afgørelser, som går vedkommende ejere imod, af disse skal kunne indankes for overfredningsnævnet.

Til § 1.

Ad § 33. Der henvises til det ovenfor anførte.

Ad § 34. I overensstemmelse med den fremgangsmåde, som er fulgt med hensyn til fredningsplanerne vedrørende Københavnseggen og Århusseggen, bør forslag til fredningsplanerne udarbejdes af stedlige udvalg, hvis medlemmer beskikkes af statsministeren. De i nærværende paragraf omhandlede udvalg tænkes dog sammensat på et bredere grund-

lag end de fornævnte, idet den byplanmæssige sagskundskaab samt vedkommende kommunale råd tænkes repræsenteret i udvalget. Det er tanken, at udvalgene skal kunne nedsætte særlige arbejdsudvalg.

Ad § 35. Efter de gældende bestemmelser skal en fredningsplan godkendes af overfredningsnævnet, hvilket foreslås bibeholdt.

I øvrigt henvises til de indledende bemærkninger.

Ad § 36. Efter de nugældende bestemmelser påhviler det overfredningsnævnet at tinglyse de af samme godkendte fredningsplaner. Det findes dog mest praktisk, at udvalgene selv foretager tinglysning henholdvis aflysning vedrørende planerne.

Ad § 37. Paragraffen vedrører sikring af arealer til opholdspladser, campingpladser o. l. samt til badestrande. Sådan sikring vil i mange tilfælde kunne ske ved servitutpålæg i henhold til lovens almindelige regler, men hvor dette ikke vil være tilstrækkeligt, bør de pågældende arealer søges erhvervet af det offentlige ved en overenskomst med ejeren. Statsministeriet skal i så fald kunne pålægge det pågældende udvalg at føre de indledende forhandlinger, men kan i givet fald henvise sagen til afgørelse af fredningsnævnene henholdsvis overfredningsnævnet efter lovens almindelige regler.

Kun ved en sådan henvisning vil fordeling af udgifter til erstatninger vedrørende det pågældende areal mellem staten og vedkommende kommunale kasser kunne foretages i henhold til lovens § 17, og det foreslås derfor, at statsministeriet, i tilfælde af at sagen kan gennemføres ved mindelig overenskomst mellem ejeren og det offentlige, kan gøre sin godkendelse betinget af, at vedkommende kommunale kasser udreder en andel af udgiften i overensstemmelse med § 17.

Ad § 38. Bestemmelsen er af rent praktisk karakter.

Ad § 39. Paragraffen tilsikrer udvalgene samme ret til adgang til arealer og samme gebyrfrihed og stempelfrihed med hensyn til dokumenter, som gælder fredningsnævnene.